

Ordfører har lagt Bægt paa, at Staten, ved at sikkre Umyndiges Midler, dog ikke gaaer videre end at den antager to Trediedele af Salgsprisen for tilstrækkelig Sikkerhed, og, naar han mener, at man ogsaa kunde blive staaende herved, fordi den Kjøbesum, for hvilken Fæsterne erholde deres Fæstesteder til Eiendoms, dog i alt Fald ikke vilde udgjøre mere end to Trediedele af deres Salgspræis, saa maa den ærede Ordfører aldeles have overseet, at paa det ene Sted er der Tale om opsigelige Capitaler, og paa det andet Sted om uopsigelige Capitaler (Hør!), thi at Overformynderiet ikke blot har Ret, men ogsaa Forpligtelse til at opsiges Capitalen, naar Eiendommens Værdi formindskes i nogen betydelig Grad, vil han dog vel ikke benægte, og det forekommer mig at være noget yoveligt at antage, at den samme Regel, som Staten har givet, for at betrygge Umyndiges Midler ved Siden af Opsigelig, ogsaa skulde være tilstrækkelig ved Siden af en erklæret Uopsigelig, om hvis Værdighed man ikke engang kan gjøre sig nogen Forestilling. Jeg skal heller ikke gaae ind paa de øvrige almindelige Grunde mod en Amortisation, som den ærede Ordfører har berørt; thi, foruden at de ere en Gjentagelse af hvad der fra andre Sider tidligere er fremkommet, som har mødt tilstrækkelig Indsigelse under Sagens 2den Behandling, forekomme de mig ogsaa tildeels at være temmelig lette, som naar han vil, at man skal tage Hensyn til hvad der kunde være behageligt eller ubehageligt for en vis Stand. Spørgsmaalet er virkelig altfor vigtigt hertil; thi det er, om det er Statens Blygt at sikkre dens Capitaler ved en Amortisation, naar de i en Arrække skulle være uopsigelige, og, naar Erfaring har lært, at der i en saadan Arrække, hvori de dog i alt Fald for største Delen maae ansees at blive uopsigelige, kan foregaae saadanne Forandringer i de faste Eiendommens Præis, at det ikke kan Andet end ansees for meget yoveligt at antage, at den Sikkerhed, som Staten for Diebliffet faaer, og som for Diebliffet ogsaa kan være tilstrækkelig, virkelig vil være det om 20, 30 eller 40 Aar. Den ærede Ordfører har derimod nu under Sagens 3die Behandling forsøgt at

bringe et Slags Modsigelse ind mellem denne Paragraph og den efterfølgende, hvorom der tidligere slet ikke har været Tale. Da dette er noget Nyt, skal jeg gaae ind herpaa; men maa dog først i Anledning af hans Bemærkning, at han i alt Fald ikke vilde kunne gaae ind paa en saa ringe Amortisation som den, der er foreslaaet, tillade mig et Par Ord. Den ærede Ordfører har sagt, at en saadan Amortisation ikke kan udrette Noget, hvorhos han har meent, at dersom den skulde udrette Noget, maatte den være fastsat til noget meget Større. Jeg skulde dog imidlertid troe, da man ved en Amortisation af $\frac{1}{3}$ pCt. i 25 Aar, der er endog under et Fastes almindelige Værdighed, omtrent vil have afbetalt $\frac{1}{4}$ eller paa noget nær 25 pCt. af Kjøbesummen, hvilket lettere vil indsees, naar man betænker, at der kun efter hans egen Angivelse udfordres 41 Aar, for at afbetale Halvdelen, at dette dog har Noget at betyde. Den ærede Ordfører, som maa mene, at Amortisationen først betynder Noget, naar Halvdelen er afbetalt, har paaastaet, at man saaledes vilde komme i Modsigelse med Lovens følgende Paragraph, der bestemmer, at Capitalen skal være opsigelig, naar Fæsteren og Enken ere døde, men jeg indseer virkelig ikke, hvorledes det kan siges, at derved fremkommer nogen Modsigelse, siden det dog er unægteligt, at et Faste kan være endog meget længere end 41 Aar. Der er mange Exempler herpaa; og Enhver, der tænker paa, hvorlænge det kan være forend en Mand og Kone ere uddøde, naar en ældre Mand har giftet en ung Kone, vil ogsaa indsee, at et Faste meget godt kan være i 60 til 70 Aar. Der er derfor aldeles Intet, som kan berettige til at sige, at der er Modsigelse ved at fastsætte, at Capitalen er opsigelig, naar Fæstefolkene eller Mand og Kone ere døde, og dog at bestemme hvad der skal skee, naar de mod Forventning leve over 41 Aar. Eller skulde Modsigelsen bestaae deri, at man da lader Amortisationen standse? men den vilde da være oversflødig eller maatte i det Mindste da betragtes saaledes. Hvorledes det i Virkeligheden vilde stille sig ved en saadan Amortisation, der slet ikke vil kunne være den flittige og stræbsomme Bonde paa nogen Maade tryk-